31/12/2019

“Συναισθήματα χαράς και λύπης μαζί, χαρμολύπη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Παροναξίας

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ επί του ερχομού του νέου έτους 2020, όπου, καθώς αναφέρει:

“Τά συναισθήματα ὅμως εἴπαμε ὅτι εἶναι ἀνάμεικτα: συναισθήματα χαρᾶς καί λύπης μαζί, χαρμολύπη κατά τήν ἐκκλησιαστική μας ὁρολογία. Ἡ χαρά προέρχεται ἀπό τό γεγονός ὅτι ἀξιωθήκαμε νά ζήσουμε ἕνα ἀκόμη ἔτος, μέ ὅλες τίς εὐχάριστες ἤ δυσάρεστες στιγμές του. Ἀλλά καί ἀπό τήν προσδοκία καί ἐλπίδα ὅτι τό νέο ἔτος θά εἶναι καλό ἤ τουλάχιστον καλύτερο ἀπό τό προηγούμενο, χωρίς στενοχώριες, θλίψεις, πόνο, ἀρρώστεια ἤ ἀνέχεια. Αὐτή δέ ἡ προσδοκία ἐπιτείνεται μέ ἕνα τρόπο πανηγυρικό ἀπό τήν περιρέουσα ἀτμόσφαιρα ὄχι μόνο στό στενό περιβάλλον μας ἤ τό εὐρύτερο τοῦ τόπου μας ἀλλά σέ ὅλο τόν πλανήτη, σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς, πολλές φορές μέ ἕνα τρόπο ξέφρενο

καί ὑπερβολικό πού δημιουργεῖ συνήθως ἕνα κλίμα ψευδαισθήσεων ἀπό τήν ἀφελῆ προσπάθεια νά «ξορκισθεῖ τό κακό»”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἀδελφοί μου,

Κάθε φορά πού βρισκόμαστε στό κατώφλι ἑνός νέου ἔτους, πατώντας δηλαδή μέ τό ἕνα πόδι στον παλιό τόν χρόνο κάι μέ τό ἄλλο στό νέο, ἀνάμεικτα συναισθήματα κυριαρχοῦν στις καρδιές μας. Τά πεπραγμένα τοῦ χρόνου πού πέρασε συνήθως μᾶς δημιουργοῦν περίσκεψη καί κατήφεια. Συχνά ἕνας ἐσωτερικός ἔλεγχος καί μιά αἴσθηση αὐτοκριτικῆς ξεπηδάει αὐθόρμητα μέσα ἀπό τήν ψυχή μας καί σάν κινηματογραφική ταινία ἐπαναφέρει μέ ταχύτητα στήν μνήμη μας πράξεις καί γεγονότα πού σφράγισαν τό ἔτος πού πέρασε. Ἔντονα, σχεδόν ἀνεξίτηλα, ἀποτυπωμένη ἡ σφραγίδα τῶν θλιβερῶν ἤ ἔστω δυσάρεστων γεγονότων πού μᾶς δημιούργησαν πόνο καί θλίψη ἀπό τήν ἐνδεχόμενη ἀπώλεια ἑνός ἀγαπημένου (συγγενικοῦ ἤ φιλικοῦ) προσώπου ἤ ἀπό τήν δοκιμασία λόγῳ κάποιου σοβαροῦ προβλήματος ὑγείας ἤ οἰκονομικῆς δυσκολίας ἤ καί κάποιας κατηγορίας ἤ συκοφαντίας.

Δέν εἶναι λίγες ἐπίσης οἱ φορές (καί αὐτό εἶναι καλό καί παρήγορο) πού μελαγχολικά καί μέ μεταμέλεια ξαναζοῦμε νοερά ἄσχημες καί ἀπαράδεκτες δικές μας πράξεις ἤ συμπεριφορές μέ τίς ὁποῖες στενοχωρήσαμε τόν Θεό ἀλλά καί τούς συνανθρώπους μας, βλάπτοντας πρώτιστα τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας. Παράλληλα πιό χαλαρά ἀποτυπωμένη ἤ σχεδόν σβησμένη πολλές φορές ἡ σφραγίδα τῶν εὐχάριστων καί χαρούμενων γεγονότων πού συνέβησαν στήν προσωπική, οἰκογενειακή ἤ ἐπαγγελματική ζωή μας.

Κοντά σ’ αὐτά ἰδιαίτερα γιά τούς μεγαλύτερους ἡλικιακά ἀνθρώπους ἡ αἴσθηση καί συνειδητοποίηση ὅτι ἀκόμη ἕνας χρόνος ἔρχεται νά ἐπιβαρύνει τά χρόνια τῆς ζωῆς μας καί νά προστεθεῖ στήν ἤδη ὥριμη ἤ μεγάλη ἡλικία μας, μέ ὅ,τι ἀρνητικό συνεπάγεται ἡ πραγματικότητα αὐτή.

Τά συναισθήματα ὅμως εἴπαμε ὅτι εἶναι ἀνάμεικτα: συναισθήματα χαρᾶς καί λύπης μαζί, χαρμολύπη κατά τήν ἐκκλησιαστική μας ὁρολογία. Ἡ χαρά προέρχεται ἀπό τό γεγονός ὅτι ἀξιωθήκαμε νά ζήσουμε ἕνα ἀκόμη ἔτος, μέ ὅλες τίς εὐχάριστες ἤ δυσάρεστες στιγμές του. Ἀλλά καί ἀπό τήν προσδοκία καί ἐλπίδα ὅτι τό νέο ἔτος θά εἶναι καλό ἤ τουλάχιστον καλύτερο ἀπό τό προηγούμενο, χωρίς στενοχώριες, θλίψεις, πόνο, ἀρρώστεια ἤ ἀνέχεια. Αὐτή δέ ἡ προσδοκία ἐπιτείνεται μέ ἕνα τρόπο πανηγυρικό ἀπό τήν περιρέουσα ἀτμόσφαιρα ὄχι μόνο στό στενό περιβάλλον μας ἤ

τό εὐρύτερο τοῦ τόπου μας ἀλλά σέ ὅλο τόν πλανήτη, σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς, πολλές φορές μέ ἕνα τρόπο ξέφρενο καί ὑπερβολικό πού δημιουργεῖ συνήθως ἕνα κλίμα ψευδαισθήσεων ἀπό τήν ἀφελῆ προσπάθεια νά «ξορκισθεῖ τό κακό».

Ὅλα αὐτά ἀδελφοί μου εἶναι ἀνθρώπινα καί ὡς ἕνα βαθμό δικαιολογημένα, ἀλλά δυστυχῶς ἐν πολλοῖς μᾶς ἀποπροσανατολίζουν ἀπό τήν σκληρή πραγματικότητα. Ἡ καθημερινότητα μας δέν ἀλλάζει ἰδιαίτερα, τά προβλήματα παραμένουν ἤ καί ὀξύνονται καί ἡ ἀπογοήτευση τίς περισσότερες φορές πλημμυρίζει τίς καρδιές μας. Ἐδῶ βρίσκεται καί τό βαθύτερο νόημα πού προσλαμβάνει ἡ ἀλλαγή κάθε φορά ἑνός ἔτους. Ἐνῶ ἡ καθημερινότητα παραμένει ἡ ἴδια ἤ ἐλάχιστα διαφοροποιεῖται ἡ Ἐκκλησία μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία μέσῳ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος νά συνειδητοποιήσουμε τήν πραγματικότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου κάνοντας τήν αὐτοκριτική μας καί ἐφαρμόζοντας τό «ἔνδον σκάπτε» (τήν ἐσωτερική δηλαδή προσπάθεια καλλιέργειας καί καθάρσεως) πού μᾶς προτρέπουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς ἐπισημαίνει ὅτι τόν κόσμο γύρω μας δέν μπορούμε νά τόν ἀλλάξουμε ἤ κι’ ἄν μπορούμε αὐτό συμβαίνει σέ ἐλάχιστο βαθμό. Μποροῦμε ὅμως νά πάρουμε κάθε νέα χρονιά τήν γενναία ἀπόφαση νά ἀλλάξουμε ἤ ἔστω νά βελτιώσουμε τόν ἑαυτό μας. Νά μειώσουμε τά πάθη μας, τίς ἀδυναμίες μας, τά ἐλαττώματά μας καί μέ τήν δύναμη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ νά προχωρήσουμε ἔτσι ὥστε αὐτή ἡ ἐσωτερική μας ἀλλαγή νά ἐπηρεάσει καί τό περιβάλλον μας, στενό ἤ εὐρύτερο, ἀλλά καί νά μᾶς δώσει μιά ἄλλη διάσταση, ἀξία καί νόημα στήν ἔννοια τοῦ χρόνου στήν ζωή μας.

Μέ αυτές τίς σκέψεις ἀπευθύνομαι στήν ἀγάπη σας εὐχόμενος ὁλόψυχα τό νέο ἔτος 2020 νά εἶναι πρωτίστως ἔτος πραγματικῆς καί οὐσιαστικῆς ἀλλαγῆς γιά ὅλους μας ἀλλά καί γιά ὅλο τόν κόσμο. Νά εἶναι ἔτος εὐφρόσυνο, εἰρηνικό καί σωτήριο πού θά μᾶς φέρει ἕνα βῆμα πιό κοντά στόν Γεννηθέντα καί Ἐπιφανέντα Σωτῆρα Χριστό καί τήν αἰώνια Βασιλεία Του.

Κ α λ ή χ ρ ο ν ι ά κ α ί ε ὐ λ ο γ η μ έ ν η !

Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

ypografh

† Ο ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ